

Advokatfirma Hjort DA
Jan Petter Romsaas
Postboks 471 Sentrum.
0105 OSLO

Deres referanse

Vår referanse
200301578-/HAS

Dato
19.05.05

Klage på Konkurransetilsynets vedtak V2002-53

Norsk Gjenvinning ASA (Norsk Gjenvinning) klaget ved brev 14. august 2002 over Konkurransetilsynets vedtak V2002-53 av 20. juni 2002 om dispensasjon til Rekom AS. Norsk Gjenvinning ble orientert om vedtaket ved brev fra Konkurransetilsynet av 24. juli 2002.

Det påklagede vedtak lyder:

”Rekom og selskapets leverandører og aksjonærene gis dispensasjon fra konkurranseloven § 3-1 første ledd til å samarbeide om priser ved salg av returpapir, returpapp og brennbart restavfall.

Vedtaket trer i kraft straks og gjelder til 1. juli 2007.”

Norsk Gjenvinning har bedt om at vedtaket blir opphevet som ugyldig.

Ny konkurranselov, lov av 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger, trådte i kraft 1. mai 2004. Enkeltvedtak etter den forrige konkurranseloven av 1993 opprettholdes i den periode som er forutsatt i vedtakene inntil de blir endret eller opphevet etter den nye loven eller ved særskilt bestemmelse av Kongen. Med konkurranseloven (krll.) menes i dette brev den tidligere loven av 1993.

Bakgrunn

Rekom AS (Rekom) og Norsk Gjenvinning er konkurrenter i visse markeder for håndtering og gjenvinning av avfallsfraksjoner.

Rekom ble etablert av kommuner, kommunale og interkommunale renovasjonsselskaper, samt Kommunenes sentralforbund (KS) i 1997. Selskapet er eiet av mer enn 50 kommuner og interkommunale selskaper samt KS. Selskapet startet opp virksomhet i 1998. Det driver engroshandel med resirkulert papir, papp og andre avfallsfraksjoner. Formålet er å redusere miljøproblemer og kostnader knyttet til avfallshåndtering, å forestå omsetning av avfallsfraksjoner som innsamles for gjenvinning og å forhandle for å oppnå gunstigst mulige betingelser for omsetning av avfallsfraksjonene. Samarbeidet i Rekom gjør at deltakerne samlet blir en betydelig aktør innenfor bl.a. returpapir fra husholdninger.

I 1997 orienterte KS Konkurransetilsynet om kommunenes etablering av Rekom. KS anmodet tilsynet om vurdering av selskapet i forhold til konkurranseloven. Tilsynet anså først at samarbeidet var i strid med konkurranselovens forbudsbestemmelser, og innvilget sommeren 1997 en midlertidig dispensasjon. Rekom foretok deretter flere endringer i avtaleverket på de punkter hvor tilsynet hadde innsigelser. Ved brev av 30. september 1997 meddelte tilsynet at Rekoms virksomhet etter endringene var organisert på en måte som ikke var i strid med konkurranseloven.

Konkurransetilsynet gjenopptok spørsmålet om Rekoms stilling til konkurranseloven etter henvendelse fra Norsk Gjenvinning ved advokatfirma Hjort DA 23. november 1999. Ved brev til Rekom 16. juli 2001 meddelte Konkurransetilsynet Rekom at tilsynet var kommet til at aksjonærene og leverandørene i Rekom samarbeidet om priser i forbindelse med avfallsfraksjoner i strid med konkurranselovens § 3-1. Det ville dermed være behov for dispensasjon om slikt samarbeid skulle videreføres. Rekom anså på sin side at virksomheten ikke stred mot konkurranselovens forbudsbestemmelser. Ved brev av 9. november 2001 søkte Rekom om dispensasjon. Dispensasjonen, som er påklaget av Norsk Gjenvinning, ble gitt ved Konkurransetilsynets brev av 20. juni 2002 til Rekom ved Thommesen Krefting Greve Lund AS.

Konkurransetilsynet avviste klagen ved vedtak av 20. november 2002 under henvisning til manglende klageinteresse. Etter klage fra Norsk Gjenvinning over avvísingsvedtaket fant departementet i vedtak av 25. februar 2004 at klageren hadde rettslig klageinteresse, og at Konkurransetilsynet måtte behandle klagen i hovedsaken. Ved brev av 28. mai 2004 har Konkurransetilsynet opprettholdt den påklagede dispensasjon til Rekom, og oversendt klagen til behandling i departementet.

Konkurransetilsynet

Konkurranselovens § 3-9 gir hjemmel til å innvilge dispensasjon hvis minst ett av følgende vilkår er oppfylt:

- a) konkurransereguleringen innebærer at konkurransen i vedkommende marked forsterkes,
- b) det må forventes effektivitetsgevinster som mer enn oppveier tapet ved konkurransebegrensningen,
- c) konkurransereguleringen har liten konkurransemessig betydning, eller
- d) det foreligger særlige hensyn.

Om vilkårene for dispensasjon er til stede, må avgjøres ut fra en konkret vurdering av hvordan de aktuelle konkurransereguleringene påvirker forholdene i vedkommende relevante marked.

Som ledd i saksforberedelsen henvendte Konkurransetilsynet seg til aktører i bransjen og førte korrespondanse med Rekom og Norsk Gjenvinning.

Relevante produktmarkeder

Konkurransetilsynet identifiserte følgende relevante produktmarkeder aktuelle for saken:

- i) returpapir
- ii) returpapp
- iii) brennbart restavfall.

Relevante geografiske markeder

i) Returpapir

Returpapir kan benyttes til papirproduksjon etter en prosess for å fjerne trykksverten, eller det kan benyttes i produksjon av tørkepapir, papp og lignende uten avsverting. Det eksporteres eller videreføres innenlands. Tilsynet fant det ikke nødvendig å ta stilling til om det geografiske markedet omfattet mer enn Norge.

ii) Papp

Brukt papp som genereres i Norge etterspørres innenlands og i Sverige. Konkurransetilsynet fant at det relevante geografiske markedet strekker seg ut over Norges grenser.

iii) Brennbart restavfall

Det foregår en omfattende eksport av brennbart restavfall til Sverige. Tilsynet fant at det relevante geografiske markedet for salg av brennbart avfall strekker seg ut over Norges grenser.

Konkurransemessig vurdering

Papir

Konkurransetilsynet refererer høringsinstansenes opplysninger om antall tilbydere og etterspørre av returpapir. Det foreligger motstridende opplysninger om antall leverandører fra 4 (Norsk Gjenvinning) til 8-10 (Peterson). Etter opplysninger fra Norsk Gjenvinning finnes 12 etterspørre, hvorav 3 norske. Konkurransetilsynet uttaler at antallet aktører innen dette markedet tilsier at forholdene ligger til rette for velfungerende konkurranse.

Ifølge tall fra Prosessindustriens Landsforening (PIL) ble det i 2001 etterspurt i alt 156 000 tonn de-inked kvalitet i Norge. Rekom står for 57 prosent av salget til norske bedrifter gjennom sin avtale med Norske Skog. I 2001 ble det i tillegg eksportert 177 000 tonn. Rekoms andel av tilgjengelig norsk tilbud er 27 prosent om eksporten regnes med. Inkluderes i tillegg svenske aktører som tilbyr returpapir av de-inked kvalitet, vil markedsandelen reduseres ytterligere.

Norske Skog etterspør nesten alt papiret Rekom selger. Selskapet tok selv initiativ til leveringsavtalen med Rekom. Norske Skog hadde alternative leverandører slik at det etter Konkurransetilsynets vurdering er lite trolig at Norske Skog ville inngått avtale med Rekom dersom selskapet fryktet at Rekoms virksomhet kunne begrense konkurransen. Norske Skog gir i sin høringsuttalelse også uttrykk for at selskapet mener Rekoms virksomhet medfører effektivitetsgevinster i form av realisering av stordriftsfordeler i sorterings- og omsetningsleddet. Norske Skog kan heller ikke se at det oppstår noe samfunnsøkonomisk tap som følge av Rekoms virksomhet.

Det heter videre i vedtaket at dersom man studerer det norske markedet for de-inked kvalitet separat, finnes det relativt få aktører som kan tilby leveranser på linje med Rekoms avtale med Norske Skog. Ifølge Norske Skog er det kun Norsk Gjenvinning som kan overta en eventuell leveringsforpliktelse på 90 000 tonn. Norske Skog frykter derfor at Norsk Gjenvinning vil få en dominerende posisjon i dette markedet dersom Rekoms virksomhet bortfaller. Norsk Gjenvinning hevder på sin side at Rekoms posisjon, og særskilt selskapets avtale med Norske Skog, har svekket konkurransen i det norske returpapirmarkedet.

Etter Konkurransetilsynets oppfatning er det mye som tyder på at Rekoms virksomhet forsterker konkurransen i markedet, dersom det relevante geografiske markedet begrenses til Norge. Legges en videre geografisk avgrensning til grunn, vil Rekoms virksomhet ha liten konkurransemessig betydning.

Konkurransetilsynet kom etter dette til at vilkårene for dispensasjon etter krrl. § 3-9 bokstav a) er oppfylt for prissamarbeidet ved salg av returpapir av typen de-inked.

Papp

Antallet aktører i markedet for papp skulle etter Konkurransetilsynets vurdering tilsi velfungerende konkurranse i dette markedet.

Ifølge PIL ble det i 2001 etterspurt 268 000 tonn papp i Norge. Rekom omsatte i samme år i overkant av 20 000 tonn papp. Rekoms salg utgjorde således mindre enn 10 pst. av den samlede norske etterspørselen. Tar en det svenske markedet i betraktning, vil andelen være lavere. Konkurransetilsynets vurdering ble da at Rekoms virksomhet innen salg av papp må anses å ha liten konkurransemessig betydning.

Konkurransetilsynet konkluderte med at vilkåret for dispensasjon etter krrl. § 3-9 bokstav c) er oppfylt for prissamarbeid ved salg av returpapp.

Brennbart restavfall

Norsk etterspørsel etter brennbart restavfall utgjør 500 000 tonn pr. år. Rekom omsetter 30-40 000 tonn årlig. Selv med en snevrere markedsavgrensning enn det Konkurransetilsynet har lagt til grunn utgjør dette en markedsandel som er mindre enn 10 pst, noe som tilsier at selskapets virksomhet har liten konkurransemessig betydning.

Konkurransetilsynet konkluderte med at vilkåret for dispensasjon etter krrl. § 3-9 bokstav c) er oppfylt for prissamarbeid ved salg av brennbart restavfall.

Særlig om anførselene i klagen

Med hensyn til at det er gitt dispensasjon til mer enn søker har bedt om, anfører Konkurransetilsynet at riktignok gjaldt søknaden ”konkret i forhold til avtalen Rekom har med Norske Skog”. På den annen side ville det være urimelig å legge til grunn at Rekom ikke ønsket dispensasjon for alle deler av selskapets virksomhet som var i strid med konkurranseloven. Konkurransetilsynet er ikke bundet av enkeltformuleringer fra søker. Dispensasjonen ble gitt for de deler av Rekoms virksomhet som var i strid med konkurranseloven. Konkurransetilsynet hadde god kunnskap om Rekoms virksomhet. Synspunkter fra tredjeparter ble innhentet i den grad tilsynet hadde behov for dette.

Med hensyn til retningslinjene for dispensasjon, anfører tilsynet at veiledningen om at det normalt ikke gis dispensasjon for markedsandeler ut over 40 pst. er et utgangspunkt. Det var gode grunner til å fravike dette. Dersom det aktuelle marked avgrenses til Norge var dette preget av at avtalen med Norske Skog utgjorde 57 pst. av dette. Det innebærer at angivelse av markedsandeler må ses i lys av dette særegne forhold.

Virkningene for resten av markedet av dispensasjonen til Rekom var begrensede, da Rekoms leveranser i all hovedsak ville gå til Norske Skog. Dispensasjonen førte til at antallet aktører som kunne levere det kvantum Norske Skog hadde behov for, økte fra én til to. Dersom det skulle nektes dispensasjon med den begrunnelse at markedsandelen ble for stor i dette tilfellet, ville det ha medført at det i forhold til Norske Skog kun ville ha vært én potensiell leverandør. Når det gjelder dette spørsmålet, ble det lagt stor vekt på de synspunkter Norske Skog ga uttrykk for.

Når det gjelder henvisningen til EØS-avtalen artikkel 53 og EFTAs overvåkingsorgans retningslinjer for anvendelse av denne, viser Konkurransetilsynet særlig til note 20 hvor det fremgår at presumsjonen om ulovlighet ikke nødvendigvis gjelder i forhold til felles produksjonsforetak. Rekoms virksomhet har i stor grad preg av å være et felles

produksjonsforetak i tillegg til et markedsføringssamarbeid. Tilsynet mener at presumsjonen om ulovlighet ikke får gjennomslag i dette tilfellet. Konkurransetilsynet antar at de forhold som er lagt til grunn i dispensasjonsvedtaket, styrker konkurransen i det aktuelle markedet. Det gjør at forholdet det er gitt dispensasjon for, ikke er i strid med EØS-avtalen artikkel 53.

Med hensyn til dispensasjonens varighet viser Konkurransetilsynet til at 5 år er vanlig praksis. I og med at det var grunnlag for dispensasjon, var det ikke grunn til å sette en kortere varighet. Dette er et annet spørsmål enn hva konsekvensen av en eventuell ulovlig atferd i fortiden skal være.

Norsk Gjenvinning

I brev 23. november 1999 viser Norsk Gjenvinning til Konkurransetilsynets beslutning i sak 96/1021 hvor det konkluderer med at Rekom er et selvstendig selskap og ikke trenger dispensasjon fra krrl. § 3-1 for sin virksomhet. Norsk Gjenvinning anser at beslutningen beror på en ufullstendig eller feilaktig vurdering og ber om at saken blir vurdert på ny. Norsk Gjenvinning gjorde gjeldende at Rekom ikke er en selvstendig aktør i forhold til sine eiere, jfr. vedtektenes og aksjonæravtalens bestemmelser, og at et felles salgsorgan omfattes av lovens forbudsbestemmelser. Slikt felles salg var tidligere unntatt i leverandørreguleringsforskriftene etter prisloven, men falt bort ved iverksettelsen av konkurranseloven.

I Konkurransetilsynets spørreunde i forbindelse med dispensasjonssøknaden knyttet til Rekoms avtale med Norske Skog, uttaler Norsk Gjenvinning at det har vært et innsamlingsmarked for returpapir i Norge i mer enn 35 år. Prissettingen har skjedd innenfor rammen av et internasjonalt prisbilde. Markedet i Norge har fulgt hovedtrenden internasjonalt, og har som dette, hatt betydelige prissvingninger. I denne sammenheng har Norske Skogs anlegg en relativt marginal betydning. Rekoms avtale om leveranse tilsvarende 53 pst. av den tekniske kapasiteten på Norske Skogs anlegg. Etter Konkurransetilsynets retningslinjer gis det normalt ikke dispensasjon etter § 3-9 a) dersom markedsandelen er over 40 pst. Norsk Gjenvinning viser til at avtalens langvarighet gjør sannsynligheten for konkurransebegrensende virkninger stor og avskjærer returpapireierne fra å finne alternative avsetningskanaler for sitt papir i en tiårsperiode. Med hensyn til spørsmålet om etableringsmulighetene for et anlegg for utnyttelse av returpapir, viser Norsk Gjenvinning til at de returpapirvolumer som er nødvendige for å utnytte kapasiteten i anlegget, er tilgjengelige i det norske markedet uavhengig av om Rekom eksisterer eller ikke. Norsk Gjenvinning kan ikke se at samarbeidet gir så store effektivitetsgevinster at det skulle være en grunn til dispensasjon.

I klagen anser Norsk Gjenvinning at det er en vesentlig saksbehandlingsfeil at det er gitt dispensasjon for et mer omfattende samarbeid enn det er søkt om. Saksutredningen har knyttet seg til avtalen mellom Rekom og Norske Skog, og aktørene har ikke fått uttale seg om dispensasjon for returpapir generelt, for returpapp og for brennbart restavfall. Med hensyn til vurderingen av forholdet til Norske Skog, er det mangelfullt at Konkurransetilsynet ikke har kontaktet returpapirleverandører som står utenfor Rekom, for eksempel Oslo kommune, og andre direkte konkurrenter enn Norsk Gjenvinning.

Når det gjelder det relevante geografiske markedet for returpapir, er Norsk Gjenvinning ikke enig med Konkurransetilsynet når det er lagt til grunn at det ikke er ”avgjørende om det relevante geografiske markedet avgrenses til Norge, Norge og Sverige eller enda videre.”

Tvert imot har det avgjørende betydning i hvilken grad markedet omfatter eksport til Sverige og andre land eller er begrenset til Norge. I sistnevnte tilfelle fremgår det at Rekom står for 57 pst. av salget til norske bedrifter gjennom sin avtale med Norske Skog. Rekom har følgelig en betydelig markedsandel og i følge Konkurransetilsynets egne retningslinjer er det lagt opp til at det normalt ikke blir gitt dispensasjon der leverandøren har en markedsandel på 40 pst. eller mer. Utgangspunktet for tilsynets vurdering skulle følgelig vært å ikke gi dispensasjon, dersom det geografiske markedet begrenses til Norge.

Dersom det geografiske markedet utvides til å omfatte andre land i EØS-området, skulle forholdet til EØS-avtalen vært vurdert og det skulle vært stilt spørsmål om Konkurransetilsynet i det hele tatt var kompetent myndighet til å vurdere avtalen. Under EØS-avtalen er prissamarbeidet å anse som et horisontalt samarbeid som må vurderes etter EØS-avtalen artikkel 53 (1), og etter ESAs retningslinjer for horisontalt samarbeid faller avtaler som omfatter felles prisfastsettelse alltid inn under EØS-avtalen artikkel 53 (1) uansett markedsstyrke. For avtaler som ikke omfatter prisfastsettelse, kan avtalen normalt fritas etter EØS-avtalen artikkel 53 (3) hvis markedsandelen er under 15 pst., se retningslinjer for horisontale avtaler art. 148-149. Med en oppgitt andel på 27 pst. i dette markedet er det lite trolig at Rekom ville ha fått individuelt fritak etter søknad til ESA fra forbudet i EØS-avtalen artikkel 53 (1).

Norsk Gjenvinning påpeker at Rekoms dispensasjon setter Rekom i stand til å inngå avtaler med en rekke kommuner som grunnlag for avtalene med returpapiravtakerne, som Norsk Gjenvinning ellers kunne deltatt i konkurransen om, dersom Rekom ikke hadde fått dispensasjon. Norsk Gjenvinnings konkrete interesse i saken er at dispensasjonen utelukker dem fra å konkurrere om disse avtaler.

Dispensasjonen er gitt i 5 år fra dispensasjonsvedtakets dato. Vanlig varighet etter krrl. er 5 år. Ved å ”starte” dispensasjonen så lenge etter at det var klart at dispensasjon var nødvendig for å drive virksomheten, vil virksomheter som drøyer med å søke dispensasjon få fordel av denne sendrektigheten. Konkurransetilsynets skjønnsutøvelse er også feil, jfr. det Norsk Gjenvinning har gjort gjeldende i sin uttalelse om dispensasjonssøknaden. Norsk Gjenvinning oppsummerer med at det foreligger et ugyldig vedtak som må oppheves.

Rekom

Rekom søkte dispensasjon for avtalen med Norske Skog som en subsidiær løsning. Selskapet mener prinsipielt at virksomheten ikke omfattes av forbudet mot prissamarbeid. Det anså i dispensasjonssøknaden at dispensasjon burde kunne gis etter krrl § 3-9 a eller b. Samarbeidet i Rekom gjør at det oppstår en aktør som kan konkurrere med Norsk Gjenvinning. I forbindelse med Norske Skogs prosjekt om en papirfabrikk som kunne utnytte returpapir, var det ikke aktuelt å starte opp før det var klart at Norske Skog var sikret tilstrekkelig leveranse av returpapir til å sikre forsvarlig drift av anlegget.

Rekom uttaler, ved Advokatfirma Thommessen Krefting Greve Lund AS i brev av 30. mars 2004, at Rekom ikke er enig i, at det foreligger noen saksbehandlingsfeil som følge av at

dispensasjonen går lenger enn søknaden. Vedtaket er fattet på bakgrunn av en langvarig og omfattende saksbehandling hvor tilsynet kjente både Rekom og de berørte markeder. Rekom slutter seg videre til Konkurransetilsynets markedsavgrensninger.

Departementet

Departementet viser til sakens dokumenter.

Dispensasjonens omfang

Klager har påberopt at Konkurransetilsynet har gitt dispensasjon til at samarbeidet i Rekom kan omfatte mer enn det som fremgikk av Rekoms søknad om dispensasjon. Søknaden omfattet bare kontrakten med Norske Skog. Spesielt anfører Norsk Gjenvinning at markedet for brennbart restavfall har en økonomisk dimensjon som vesentlig overstiger markedet for returpapir.

Når det gjelder Konkurransetilsynets antakelse, om at det kunne være urimelig å legge til grunn at Rekom ikke ønsket dispensasjon for alle deler av selskapets virksomhet som var i strid med konkurranseloven, mener departementet at tilsynet like godt kunne behandlet de ønsker som eksplisitt forelå, og eventuelt innhentet nærmere opplysninger før saksbehandling om dispensasjon ble gitt på de øvrige områder. Departementet er imidlertid enig med Konkurransetilsynet i at tilsynet uansett ikke er bundet av enkeltformuleringer fra søker når det skal vurderes hva det skal gis dispensasjon for.

Markedsavgrensning

Departementet kan ikke se at det er påberopt klagegrunner knyttet til Konkurransetilsynets vurdering av de relevante produktmarkeder.

Geografiske markeder – forholdet til EØS-reglene

Klager er ikke enig med Konkurransetilsynet i at det ikke er avgjørende om det relevante geografiske markedet for returpapir avgrenses til Norge, Sverige eller ennå videre. Dersom markedet er avgrenset til Norge, sier Konkurransetilsynets retningslinjer at det normalt ikke gis dispensasjon for samarbeid med markedsandeler over 40 prosent. Departementet mener at en retningslinje om normalt ikke å gi dispensasjon på et slikt nivå for markedsandelen, ikke hindrer Konkurransetilsynet i å gi dispensasjon hvis den nærmere analysen i en konkret sak likevel tilsier det. Departementet er enig med Konkurransetilsynet i at kjøpers vurdering kan tillegges vekt i en slik sammenheng, men viser også til merknadene nedenfor om oppstart av ny produksjon.

Klager mener videre at dersom markedet strekker seg ut i andre EØS-land faller forholdet inn under EØS-konkurransereglene, artikkel 53, hvoretter avtaler som omfatter prisfastsettelse ikke normalt kan fritas om markedsandelen overstiger 15 prosent, mens det er oppgitt en markedsandel på 27 prosent.

Konkurransetilsynets redegjør på sin side for at presumsjonen om ulovlighet i retningslinjene etter EØS-avtalen ikke nødvendigvis gjelder i forhold til felles produksjonsforetak. Etter tilsynets vurdering har Rekoms virksomhet i stor grad preg av å være et slags produksjonsfelleskap i tillegg til å være et markedsføringssamarbeid.

Etter det som er opplyst, omfatter virksomheten i Rekom så vel produkter som råvarer til produkter som er gjenstand for handel mellom medlemslandene, og som også eksporteres til land utenfor Europa. Dette hindrer imidlertid ikke at nasjonale myndigheter vurderer saken etter nasjonalt lovverk. Departementet har ikke sett nærmere på en eventuell sonndring mellom anvendelse av EØS-avtalens artikkel 53 og forholdet til artikkel 59 i en slik sammenheng. I den grad sistnevnte kommer til anvendelse, kommer det inn flere mulige vurderingsmomenter i forhold til hva som kan aksepteres.

Etter konkurranseloven er det Konkurransetilsynet som skal utøve et skjønn i forholdet til dispensasjonsadgangen. Departementet anser at tilsynet i tilstrekkelig grad har tatt behørig hensyn til de ikke-bindende retningslinjer om anvendelse av EØS-reglene som klager har referert til. Departementet finner ikke grunnlag for å anse tilsynets vedtak som ugyldig eller å oppheve det ut fra forholdet til EØS-avtalen. Departementet vil for ordens skyld nevne at en konkurranseregulering som er gitt dispensasjon etter nasjonal rett, ikke medfører unntak fra EØS-reglene.

Dispensasjonens varighet

Departementet er enig med Konkurransetilsynet i at dispensasjonstiden kan settes slik tilsynet har gjort i vedtaket, slik at dispensasjonen løper til 1. juli 2007.

Andre forhold

Saken er spesiell ved at samarbeidet i Rekom har kommet til i forbindelse med forutsetningene for etablering av et større anlegg for en i Norge ny form for videreforedling av returpapir som etter det som er opplyst skal ha hatt en miljøpolitisk begrunnelse.

Samlet vurdering

Departementet viser til at klageren i hovedsak har gjort gjeldende innvendinger knyttet til avgrensning av det geografiske markedet for returpapir, at dispensasjonen er gitt til forhold som går ut over søknaden etter påstått mangelfull saksbehandling, og at dispensasjonen er satt for en for lang tidsperiode. Under henvisning til drøftingen ovenfor har departementet kommet til at Konkurransetilsynets vedtak bør bli stående og har fattet følgende vedtak:

”Klage fra Norsk Gjenvinning over Konkurransetilsynets vedtak 2002-53 om dispensasjon fra konkurranselovens § 3-1 første ledd til Rekom og selskapets leverandører og aksjonærene til å samarbeide om priser ved salg av returpapir, returpapp og brennbart restavfall, tas ikke til følge.”

Klagen er kommet til behandling etter omgjøring av Konkurransetilsynets avvisningsvedtak. Vi minner i den forbindelse om vårt brev av 18. mars 2004 om tilleggsopplysninger til krav om saksomkostninger knyttet til dette, som vi ikke kan se å ha mottatt svar på.

Med hilsen

Jan A. Halvorsen (e.f.)
ekspedisjonssjef

Steinar Hauge
avdelingsdirektør

Kopi :
Konkurransetilsynet
Rekom AS v/Advokatfirma Thommesen Krefting Greve Lund AS